

दिग्भ्यो निमन्त्रिताश्चैनमभिजग्मुर्महर्षयः ॥ १५८ ॥
 न भौमान्येव धिषण्यानि हित्वा ज्योतिर्मयाण्यपि ॥ १५९ ॥
 उपशल्यनिविष्टैस्तैश्चतुर्द्वारमुखी बभौ ॥ १६० ॥
 अयोध्या सृष्टलोकेव सद्यः पैतामही तनुः ॥ १६१ ॥
 श्लाघ्यस्त्यागोऽपि वैदेह्याः पत्युः प्रागुंशवासिनः ॥ १६२ ॥
 अनन्यजानेरासीद्यत्सैव जाया हिरण्मयी ॥ १६३ ॥
 विधेरधिकसम्भारस्ततः प्रववृते मखः ॥ १६४ ॥
 आसन्यत्र क्रियाविघ्ना राक्षसा एव रक्षिणः ॥ १६५ ॥
 अथ प्राचेतसोपज्ञं रामायणमितस्ततः ॥ १६६ ॥
 मैथिलेयौ कुशलवौ जगतुर्गुरुचोदितौ ॥ १६७ ॥
 वृत्तं रामस्य वाल्मीकेः कृतिस्तौ किन्नरस्वनौ ॥ १६८ ॥
 किं तद्येन मनो हर्तुमलं स्यातां न शृण्वतां ॥ १६९ ॥
 रूपे गीते च माधुर्यं तयोस्तज्ज्ञैर्निवेदितं ॥ १७० ॥
 ददर्श सानुजो रामः शुश्राव च कुतूहली ॥ १७१ ॥
 तद्गीतश्रवणैकाग्र्या संसदश्रुमुखी बभौ ॥ १७२ ॥
 हिमनिस्यन्दिनी प्रातर्निवातेव वनस्थली ॥ १७३ ॥
 वयोवेषविसंवादि रामस्य च तयोश्च सा ॥ १७४ ॥
 जनता प्रेक्ष्य सादृश्यं नाक्षिकम्पं व्यतिष्ठत ॥ १७५ ॥
 उभयोर्न तथा लोकः प्रावीण्येन विसिस्मिये ॥ १७६ ॥
 नृपतेः प्रीतिदानेषु वीतस्पृहतया यथा ॥ १७७ ॥